

TERUG AAN DE DEUR

© Nordin El Massoudi

EEN JAAR LATER

Een jaar geleden werd ons land bedolven onder de eerste Corona-golf. Er was niemand die echt goed begreep wat er gebeurde en hoe lang we geïsoleerd zouden worden.

Winkels moesten verplicht de deuren sluiten, werknemers bleven thuis en scholen sloten. Allemaal maatregelen met als doel de sociale contacten en daarmee de verspreiding van het virus te vermijden. Onze woordenschat werd uitgebreid met termen als 'lockdownfeestjes', 'knuffelcontacten' en 'huidhonger'.

Er was ongeloof, angst en heel veel verwarring.

Het virus maakt(e) geen onderscheid tussen sociale klassen. Oudere onbekenden, jonge supersterren en iedereen ertussenin kwam ermee in contact.

Er werden regels opgesteld, voor iedereen gelijk. Ze spraken zichzelf na enkele dagen tegen, er werd op teruggekomen of ze bleken uiteindelijk niet streng genoeg. Er ging ook veel fake news rond, waardoor angst nog meer gevoeld werd.

Lessen werden digitaal gegeven op de computer die ook ouders nodig hadden om van thuis uit te kunnen werken. Diensten waar gebruik gemaakt kan worden van computers, internet en/of printers waren gesloten.

Het was zwaar. Beeld je in dat je daarbovenop geen tuin hebt terwijl je kinderen niet in het park of in de speeltuin mogen spelen. Dat je

huis beschimmeld is, maar de woonambtenaar niet mag langskomen. Je lessen Nederlands geannuleerd worden of je opgepakt wordt en naar een gesloten instelling wordt gebracht waar je weinig info krijgt over de situatie van de buitenwereld.

Exact een jaar geleden gingen we met de bijzondere mensen achter deze uitzonderlijke verhalen op pad en lieten we hen al hun bekommernissen en angsten neerschrijven in een dagboek. Maar ondanks alles was er ook plaats voor hoop en liefde. Heel veel liefde.

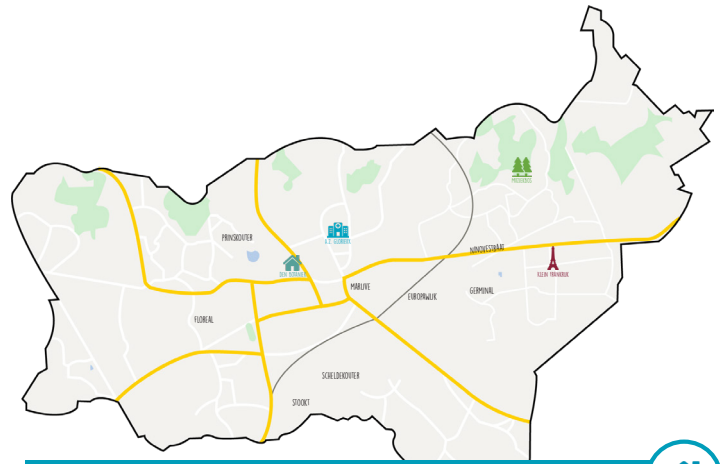

Marlene en Judith op pad naar de deelnemers

We zijn opnieuw bij hen op bezoek geweest om te kijken hoe het nu met hen gaat. Is er iets veranderd aan hun situatie (positief of negatief), hebben ze hun draai gevonden in deze nieuwe wereld en hebben ze nog steeds hoop?

We bundelden hun meest treffende woorden.

HOE GAAT HET ACHTER DE DEUR?

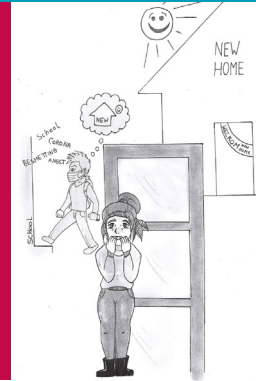

Sanae (v), 43 jaar

"THUIS IS ER VEEL RUIZIE MET MIJN MAN EN KINDEREN. MIJN ZOON REBELLEERT ENORM. HIJ LUSTERT NIET EN ZORGT VOOR RUIZIES. HIJ GAAT NU WEL NAAR EEN INTERNAAT. WE HOPEN DAT HIJ DAAR WAT REGELS LEERT. GELUKKIG IS ER OOK GOED NIEUWS: IK BEN 6 MAANDEN ZWANGER EN WE ZIJN ONS HUIS AAN HET VERBOUWEN!"

Aya (v), 41 jaar

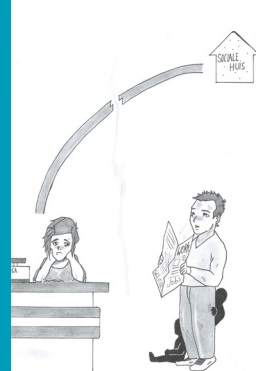
"WE HEBBEN EEN HUIS GEKOCHT. ER IS VEEL WERK AAN, MAAR OP DIE MANIER KUNNEN WE ONZE TIJD VULLEN. IK BEN NOG STEEDS BANG VOOR DE KINDEREN OP SCHOOL. ZE HEBBEN ASTMA EN MOESTEN AL EEN COVID TEST ONDERGAAN. IK KRIJG DAN PANIEKAANVALLEN TOT IK DE RESULTATEN WEET."

Safiya (v), 46 jaar

"IK HEB VEEL ZORGEN. MIJN ZOON MOEST AL 3X IN 6 MAANDEN VAN SCHOOL VERANDEREN, ER ZIJN VEEL WERKEN AAN MIJN HUIS. ... DAARNAAST LIGT MIJN PAPA OP STERVEN. IK HEB GEEN FUT OM NAAR BUITEN TE GAAN. IK BLIJF CONSTANT BINNEN. EEN LICHPUNTJE: MIJN DOCHTER TROUWT IN MEI."

Fiene (v), 39 jaar

"IK GA NOG STEEDS NIET NAAR HET SOCIAAL HUIS. IK WIL NIET DAT MENSEN WETEN DAT IK MOEILIKHEDEN HEB, IK TREK MIJN PLAN WEL. IK HEB BINNENKORT EEN CONTRACT VAN 25U. MIJN MAN ZAL OOK WERK MOETEN ZOEKEN, MAAR HIJ WERKT IN DE BOUW EN DAN MOET HIJ HEEL VROEG BEGINNEN. IK OOK, DUS WAT DOEN WE DAN MET DE KINDEREN? IK KIJK NAAR DE TOEKOMST!"

Roxy (v), 47 jaar

"IK BEN INVENTIEF. IK VERKOOP DIAMOND PAINTINGS. WANNEER IEMAND ÉÉN KOOPT WAARVAN IK WEET DAT DIE OOK HANDIG IS, DAN GEEF IK DE PAINTING IN RUIL VOOR WAT HULP IN MIJN HUIS."

Papillon (v), 49 jaar

"IN MEI KRIJG IK EINDELIJK EEN NIEUW DAK. HOPELIJK LOST DAT HET VOCHT- EN SCHIMMELPROBLEEM OP, WANT MIJN LONGEN ZIJN NOG STEEDS SLECHT. BINNENKORT KRIJG IK OOK EEN INVALIDITEITSUITKERING, MET NOG EEN TOELAGE VAN HET FOD ZAL IK HOPELIJK MEER KRIJGEN DAN NU."

Romelu (m), 60 jaar

"MIJN GEZONDHEID BLIJFT EROP ACHTERUITGAAN. VOORLOPIG BEN IK THUIS, MAAR VANAF HET SLECHTER GAAT, MOET IK OPNIEUW NAAR HET ZIEKENHUIS. GELUKKIG KOMT ÉÉN VRIENDIN BIJNA ELKE DAG LANGS VOOR MIJN BOODSCHAPPEN EN DE WAS."

Rim (v), 36 jaar

"MIJN ZOON KREEG CORONA. HIJ MOEST IN ZIJN KAMER BLIJVEN WAARDOR HIJ HELEMAAL GEÏSOLEERD RAAKTE. WE KOCHTEN EEN GSM ZODAT HIJ TOCH KON COMMUNICEREN EN DE LESSEN KON VOLGEN. IN DE EERSTE LOCKDOWN DURFDEN WE NIET BUITEN KOMEN, MAAR NU GAAN WE VAAK NAAR HET PARK OM TE WANDELEN."

Oumaima (v), 25 jaar

"BINNEN 2 JAAR MOETEN WE OPNIEUW UIT ONS HUIS. ENKEL MIJN MAN WERKT, MAAR JE MOET EEN LENING KUNNEN AANGAAN EN EIGEN INBRENG GEVEN OF X AANTAL MAANDEN HUUR KUNNEN VOORSCHIETEN. DAT IS NIET SIMPEL. DE FACTUREN BLIJVEN MAAR KOMEN. IKZELF WERD OOK GEHOSPITALISEERD. DE HUUR MOET BETAALD WORDEN, DE MEDICIJNEN VAN MIJN ZON, MIJN HOSPITALISATIEKOSTEN, ... MIJN HOOFD HEeft NOOIT RUST."

Noor (v), 39 jaar

"MIJN HUIS WERD IN ÉÉN DAG VERKOCHT EN DOOR AL MIJN VERBOUWINGEN KREEG IK MEERWAARDE! ZELF BEN IK NU OP ZOEK NAAR EEN WONING, MAAR DOOR CORONA MOCHTEN HUIZEN EEN TIJDLANG NIET BEZOCHT WORDEN. DAARDOOR ZIJN DE WACHTLIJSTEN NU IMMENS LANG EN ALS INVALIDE ALLEENSTAANDE MAMA MAAK IK GEEN KANS TEGENOVER EEN STABIEL GEZIN."

Jean-Philippe (m), 62 jaar

"IK KOM AL EEN JAAR NIET MEER BUITEN. EERST WERD IK GEOPEREERD AAN MIJN RUG WAARDOOR IK AAN MIJN HUIS GEKLUISTERD WAS, EN NU GING MIJN ENKEL ONDER HET MES. GELUKKIG BLIJVEN MIJN BUREN ME NOG STEEDS HELPEN. ZE VRAGEN ME ALTIJD OF ZE IETS MOETEN MEEBRENGEN VAN DE WINKEL."

Latifa (v), 49 jaar

"IK HEB NOG STEEDS GEEN PAPIEREN. DAT ZOU ME ER ECHTER NIET VAN WEERHOUDEN OM ME TE LATEN VACCINEREN. OOK AL ZOU DIT DAN BEKEND WORDEN. GEZONDHEID GAAT BOVEN ALLES."

Woody (m), 21 jaar

"IK WERK MOMENTEEL INTERIM, BINNEN 32 DAGEN KRIJG IK HOPELIJK EEN VAST CONTRACT. HET WAS MIJN DROOM OM NAAR HET LEGER TE GAAN, MAAR IK NEEM EEN VAST CONTRACT TOCH VOOR."

Fouad (m), 37 jaar

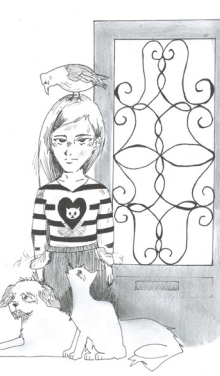
"VEEL MENSEN WILLEN GELD. IK WIL ENKEL MIJN PAPIEREN, ZODAT IK AAN MIJN LEVEN KAN BEGINNEN; WERK ZOEKEN, EEN HUIS HUREN/KOPEN, EEN GEZIN STARTEN, ..."

Max (m), 39 jaar

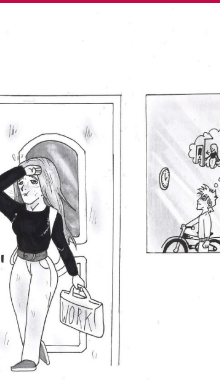
"IK BEN TERUG OP VRIJE VOETEN. IN DE GEVANGENS KICKTE IK AF, MAAR NU HEB IK SCHRIK OM TERUG TE HERVALLEN. IN DE GEVANGENS KON IK NIET VOOR- OF ACHTERUIT MAAR NU MOET IK PLOTS TERUG OP PAD OM ALLERLEI PAPIEREN IN ORDE TE BRENGEN OM TERUG TE KUNNEN DEELNEMEN AAN HET ALLEDAAGSE LEVEN."

Lily (v), 39 jaar

"IK KREEG NET HET NIEUWS DAT MIJN HUURHUIS VERKOCHT WORDT. EIND AUGUSTUS MOET IK WEG. DE BESCHIKBARE HUIZEN OP DE MARKT ZIJN TE DUUR VOOR MIJN BUDGET. DAARNAAST HEB IK HUISDIEREN. IK LAAT DEZE NIET ACHTER. IK SLAAP NOG LIEVER IN MIJN AUTO."

Josefien (v), 38 jaar

"IK HEB DRIE DAGEN PER WEEK WERK. GELUKKIG KAN MIJN OUDSTE DOCHTER VOOR MIJN JONGSTE ZON ZORGEN. HIJ SPEELT GRAAG OP DE STOEP. DAT KAN PAS WANNEER IK THUIS BEN. OVERDAG ZIT HIJ DUS VEEL BINNEN. IK HEB NOG STEEDS EEN OORLOGSGEVOEL. WE MOGEN NERGENS NAARTOE OF NIEMAND ZIEN."

In 1 jaar tijd zijn heel wat zaken veranderd bij onze schrijvers. De gevangenis en de gesloten instelling werden ingeruild voor vrijheid. Een trouw en een zwangerschap bieden een houvast en er werd werk gevonden.

Veel zaken zijn voor onze schrijvers ook hetzelfde gebleven. Er is nog steeds weinig bewegingsruimte, geen zicht op papieren of een vaste woonplaats, weinig sociaal contact en een slechte gezondheid.

Een aantal situaties zijn nog uitzichtlozer dan een jaar geleden. Toch is er een enorme wilskracht aanwezig bij de dagboekschrijvers. Deze wilden we, naast de moeilijke situaties waarin zij dagdagelijks leven, ook in beeld brengen.

Vorig jaar werden heel wat signalen doorgegeven en werden daaraan gekoppeld aanbevelingen geformuleerd voor het lokaal beleid. We hopen dat de dagboekschrijvers een kans krijgen om ook hun stem te geven

in toekomstige beslissingen en dat hun verhalen een motivatie mogen zijn voor het armoedebeleidsplan en om armoede in Ronse te bestrijden.

In het kader van nazorg is dit de laatste 'krant' uit het dagboekenproject. We blijven vanuit Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen achter de schermen met en voor onze schrijvers en alle kwetsbaren in Ronse strijden voor gelijke kansen én tegen armoede.

Dit was de eerste dagboekkrant

Schepen Joris Vandenhoucke met de eerste dagboekkrant

BEDANKT AAN IEDEREEN DIE (OP WELKE MANIER DAN OOK) ZIJN BIJDRAGE LEVERDE OM ONS TE HELPEN DEZE KRANT TE MAKEN TOT WAT ZE IS. JULLIE ZIJN FANTASTISCH! MERCI.

JUDITH EN MARIE

— RONSE, MEI 2021 —

Eerste krantje gemist? Je kan deze terugvinden op volgende site:
www.samenlevingsopbouw.be/oost-vlaanderen/publicaties

De dagboeken zijn een initiatief van het buurt – en onderwijsopbouwwerk van Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen vzw. In Ronse worden deze opbouwprojecten mede gefinancierd door de stad.

Omwille van de privacy zijn de namen die in deze krant worden vermeld fictief.

Version française sur demande.

MEER WETEN? CONTACTEER ONS:

Marilène De Fruytier
 marilene.de.fruytier@samenlevingsopbouw.be
 M 0491 344 138

Judith De Wandel
 judith.de.wandel@samenlevingsopbouw.be
 M 0491 344 117

Den Botaniek
 Spinstersstraat 36 | 9600 Ronse